

Hans Erik Hansen

FRA ELSKOVSSAFT
TIL KILDEVAND

novelle

Net-Bog-Klubben
(autografisk manuskript)

ISBN: 87-90511-78-6
Copyright: Hans Erik Hansen
år: 1998
Server: Cybercity

Advarsel: Enhver erhvervmæssig kopiering eller overdragelse er ulovlig og vil blive retsfulgt med krav om erstatning.

Print-on-demand må kun forhandles af forhandlere, der er autoriseret af Kunstbiblioteket.

Antal sider: 22

FRA ELSKOVSSAFT TIL KILDEVAND.
(Fortsættelse af "Fra Säftevand Til Elskovssaft" NET-BOG-
KLUBBEN aug. 97.)

1. Morgentanker.

Peter vågnede langsomt, med en følelse af dyb tilfredshed. Sådan havde han aldrig haft det før. Ikke at Peter var utilfreds med tilværelsen, slet ikke. Han var nogenlunde tilfreds med sine kammerater, sin skole, ja selv sine forældre. Men tidligere havde han ofte følt at han ikke rigtig passede ind i de sammenhænge som alle andre tilsyneladende vandrede så selvsikkert rundt i. Og så nu... bare fordi han havde mødt Helena, var alt faldet på plads. Bare fordi... Helena var ikke en pige man løb ind i hver dag, det var Peter sikker på. Hun var en meget speciel pige, helt enestående, syntes Peter, skønt han måtte indrømme for sig selv at han ikke havde så mange erfaringer på området. Slet ikke som Gunnar. Faktisk var det første gang Peter kom sammen med en pige.

Peter strakte sig veltilpas under dynen. Tænk sig en smuk, dejlig, sød og sexet pige kunne lide ham, Peter Nielsen. Fedt, fedt, fedt. Mon Helena også lå derhjemme og tænkte på ham nu? Pludselig blrv Peters tanker lidt formørkede. Det var nok slet ikke så spændende for Helena som det var for ham. Måske sad hun netop nu i armene på en af sine gamle flammer og fortalte om, hvor håbløst uerfaren Peter havde været.... Nej, sådan var Helena ikke !

Peter sparkede dynen væk. Han måtte hellere komme over til Gunnar som han havde lovet.

Mens han stod i brusebadet tænkte han på de seneste ugers mange oplevelser : Han havde mødt Gunnar, frække Gunnar

med det beskidte sprog, som dog samtidig var sjov og spændende at være sammen med. Peter havde fundet ud af at Gunnar bag facaden, med alt bralderiet var en god kammerat man kunne stole på. Og så VAR det jo Gunnars ligefremme adfærd og hans friske humør som havde bragt drengene sammen med Tina og Helena. Peter kunne aldrig selv have brudt isen til en pige, det var han all for genert til.. Gad vide, hvordan det var gået med Tina og Gunnar? Tina var også en sød pige, syntes Peter, men hun var intet sammenlignet med Helena. Helena, der dukkede hun op igen. Hun var slet ikke til af få ud af hovedet.

Peter slukkede for bruseren, tørrede sig og tog tøj på. Han mærkede efter i jakkelommen om kondomerne lå der endnu. Det gjorde de heldigvis.

Peter smækkede døren og bevog sig på cykel over til Gunnar.

2. Du kan da i det mindste sige sandheden.

“...og bagefter bollede vi selvfølgelig til den store guldmedalje.” Gunnar sluttede sin beretning. “Men hvordan gik det dig i lørdags, fik du vist Helena alle kondomerne?”

“Ikke alle sammen”, indrømmede Peter. “Vil du have resten tilbage?”

“Behold dem“, grinede Gunnar, “man ved aldrig, hvornår lysten melder sig. Men fortæl mig nu, var hun god?”

“Fantastisk”, sagde Peter med et saligt smil.

“Jamen fik I bollet?”

“Ja, lidt”, svarede Peter undvigende. “Men vi lavede også andre ting.”

“Javel, I stoppede altså bolleriet engang imellem for at spille krocket og tæte støv af. Er det det du prøver på at bilde mig ind?”

“Nej”, sagde Peter som følte at han forrådte sit forhold til Helena lidt ved at tale om det.

“Vi kælede med hinanden”, sagde han næsten blidt. “Hun er vidunderlig.”

“Okay, bare pas på du ikke bliver forelsket i hende”, sagde Gunnar.

“Jeg ER forelsket”, sagde Peter. “Meget endda.”

Gunnars mor bankede på og kom ind i værelset.

“Hej, mor”, hilste Gunnar, “fik du lyst til at være sammen med et par rigtige mandfolk?”

“Ja, jeg fik faktisk lyst til at slække lidt med jer. Især med Peter. Sig mig, har du fortalt dine forældre at du har en kæreste?”

“Jah, jeg har sagt at vi går i biografen med et par piger.”

“Ikke mere end det?” spurgte Lisbeth.

“Ikke endnu.”

“Din mor har lige ringet”, fortsatte Lisbeth, “og hun lød noget bekymret. Jeg sagde naturligvis ikke noget, for jeg syntes det var forkert at jeg vidste noget så personligt om dig som hun ikke vidste.”

“Men hvorfor ringede hun?” spurgte Peter lidt nervøst.

“Hun havde fundet et par kondomer i de bukser du havde lagt til vask.”

“Åh, nej”, stønnede Peter.

“Hvad gør det?” kom det forvirret fra Gunnar. “Din mor har vel set kondomer før, ellers er det sgu da på tide. I øvrigt kan de godt tåle vask, hvis bare hun ikke har pillet dem ud...”

“Hun bliver splittertosset”, mumlede Peter.

“Jeg tror du tager fejl af din mor”, sagde Lisbeth. “Faktisk lød hun meget fornuftig. Og hun var ikke sur, men det er da klart hun bliver lidt overrasket, når du ikke fortæller en pind...”

Peter sad over for sin mor ved spisebordet i køkkenet.

“Jamen, hvorfor var du ikke sagt noget?” ville moren vide.

“Det ved jeg ikke”, svarede Peter og så ned.

“Vi har da altid sagt til dig at du bare skulle være åben over for os om den slags ting.”

“Ja”, svarede Peter.

“Og nu har du og den pige altså tilsyneladende haft samleje?” Moren lød fornærmet.

“Nej, ikke sådan rigtigt...”

“Hvad skal det betyde? I bruger måske kondomerne til at puste op eller fylde vand i? Du kan da i det mindste sige sandheden?”

Peter fik pludselig en ustyrlig lyst til at fortælle moren, hvor mange liter vand der kunne være i et kondom, men i stedet sagde han :

“Helena synes vi først skal lære hinanden bedre at kende inden vi gør det rigtigt.”

Moren så ud som om der faldt en ster fra hendes hjerte.

“Det lader da til at være en fornuftig pige du har mødt. Kunne du ikke invitere hende en aften, så far og jeg også kan lære hende at kende?”

“Jeg skal nok spørge hende”, lovede Peter og var grundig træt af sine forældre.

3. De bliver aldrig mine svigerforældre.

Tina, Helena, Gunnar og Peter sad i Peters værelse efter middagen med Peters forældre. Forældrene ville først have Peter til at invitere Helena alene, men det syntes han var for pinligt så forældrene accepterede at de to andre også var med.

Middagen var gået fint, syntes Peter. De havde fået lidt vin og en enkelt øl til faderen, og selv Gunnar havde opført sig pænt. Helena havde naturligvis været perlen i forsamlingen. Hun havde i den grad charmeret faren at denne efter middagen hviskede til sin søn, mens han dunkede ham i ryggen :

“Der har du vist skudt papegøjen, hva’ sønnike? Pas nu godt på hende.”

Hvad moren syntes, var svarede at regne ud. Men Helena scorede da hun efter måltidet sagde:

“Peter, hvis du vasker op, så tørrer jeg af. Vi kan nok få Gunnar og Tina til at bære ud.”

Da Peter og Helena kom tilbage til stuen, sad Gunnar og røg cigar med faren.

“Hvad laver din far, Gunnar?” spurgte Peters far.

“Tjah, han er journalist, bor i København og arbejder på Ekstra Bladet...”

“Javel, ja”, sagde faren og kunne ikke helt skjule sin misbilligelse. Den fangede Gunnar lynhurtigt.

“Men der har han kun været et år”, fortsatte Gunnar og tog et ordentligt drag af cigaren. “Tidligere var han på ‘Ugens Rapport’. Det var tider. Vi fik bladet gratis den gang.”

Peter vidste ikke om historien var sand, men den virkede. Faren var lige ved at få cigaren galt i halsen og spurgte ikke mere til Gunnars far.

Bortset fra den lille episode var aftenen gået fint. Senere, lige inden forældrene var gået i biografen, var faren kommet

ind til dem med en håndfuld bajere og et par poser chips. Peter havde været lidt stolt af sin far i det øjeblik, selv om han naturligvis ikke lod sig mærke med noget.

“Skide flinke forældre, du har”, bemærkede Gunnar da forældrene var kørt.

“Ja, de var bare helt fine”, supplerede Tina. “Ikke nær så hysteriske som mine.”

Helena sagde ikke noget.

“Hvad synes du om dine svigerforældre, Helena?” spurgte Gunnar.

“De bliver aldrig mine svigerforældre”, sagde Helena bestemt, “for jeg skal ikke giftes.”

Peters humør sank adskillige grader. Ikke fordi han tænkte på ægteskab. Men som nyforelsket var det hårdt at høre den slags fra sin kærestes mund.

“Men bortset fra det var de ret nuttede”, sagde Helena og gav Peter et kys.

Peters humør var straks langt over middelen igen.

“Nå, hvad siger I til et slag slippoker, piger?” foreslog Gunnar. “Det tør sådan et per søndagskoletøse vel ikke?”

“Jeg tør godt”, sagde Tina frejdigt. “Hvis altså Helena vil?”

“Hvad går det ud på?” spurgte Helena.

“Det er let”, forklarede Gunnar. “På skift trækker vi et kort fra bunken, og den som får et es, trækker et stykke tøj af.”

“Tør DU det?” Helena kikkede på Peter.

“Selvfølgelig”, svarede Peter overlegent, selv om han ikke var alt for tryk ved situationen.

“Okay, så tør jeg også”, sagde Helena.

Peter sukede lydløst. Han havde håbet at Helena ville sige nej. Gunnar lagde nu et spil kort, som han havde haft med, midt på bordet. Det var et frækt spil kort, udelukkende med billeder af nøgne damer.

I begyndelsen gik det godt. Tina trak to esser lige i træk og måtte smide blusen og skoene. Gunnar gned sig tilfreds i hænderne. Så trak Helena et es og smed sine sko. Men så begyndte det at gå helt galt. Pludselig var det kun drengene som trak esser, og snart efter sad Peter kun i underbukser og t-shirt, mens Gunnar kun havde sine underbukser på.

Pigene syntes det var vældig morsomt og drillede voldsomt. Men drengene følte det meget nedværdigende, og pludselig sagde Gunnar :

“Jeg har forresten noget vigtigt som jeg skal tale med jer om. Vi må hellere stoppe spillet nu.”

“Kan du ikke bare snakke, mens vi spiller færdig?” spurgte Tina og greb fat i Gunnars underbukser.

“Nej, jeg fryser”, sagde Gunnar surt og begyndte at trække i tøjet.

Peter åndede lettet op.

“Nå, så gider jeg heller ikke mere”, sagde han og fandt sine bukser og strømper.

“Vi kan jo skrue lidt op for varmen og spille videre om lidt”, foreslog Helena smilende. “Jeg kan godt huske hvor langt vi kom.”

“Hvad var det du ville fortælle?” spurgte Peter.

“Jo, altså, min far skal giftes med en dulle han har kendt i et stykke tid. Brylluppet skal foregå om et par måneder i Nordsjælland. Jeg er naturligvis inviteret. Min far har foreslået at jeg tager en kammerat med og bliver i nogle dage. De har vist lejet et sommerhus, og til den tid er sommerferien jo lige startet. Så var det jo at jeg fik en idé : Vi kunne tage derover alle 4.”

“Hvad tror du din far siger til at få 3 ekstra overnattende personer i et lille sommerhus?” spurgte Helena.

“Vi kunne jo tage telt med og slå det op i haven, eller vi kunne finde en campingplads i nærheden”, sagde Gunnar.

“På en campingplads kunne vi være os selv”, mente Tina.

“Jeg har et lille telt som jeg godt kunne tage med”, sagde Helena. “Men vi kan ikke være i det alle fire.”

“Det eneste telt, jeg har, er en gevinst fra en havregrynskonkurrence”, bemærkede Gunnar. “Det skal forestille en tipi til en person som sidder op. Ellers er den kun beregnet til en halv.”

“Mit 3-personers telt kunne godt bruges”, indskød Peter. “Men jeg er ikke sikker på at jeg må komme med for de gamle.”

“Er de bange for at lille Peter får alverdens kønssygdomme og tilmed gør begge piger gravide?” spurgte Gunnar.

“De er bekymrede for alt muligt”, sagde Peter trist. “Mest for hvad der kan ske, hvis vi får for meget at drikke.”

“Jeg skal nok snakke med dine forældre”, sagde Helena. “En ren druktur gider JEG nemlig slet ikke være med på.”

“Næh, bevar’s”, sagde Gunnar lettere fornærmet. “Vi skal ud for at nyde naturen og lave mad på bål.”

“Tag det nu roligt, Gunnar”, sagde Tina. “De drejer sig om at overbevise de voksne. Du kommer til at forklare mine forældre at det ikke er et orgie deres datter skal deltage i, ellers får jeg heller ikke lov...”

Peter sad på sit værelse og dagdrømte om Helena. Vidunderlige Helena. Peter var sikker på at han til en eller anden tid ville dø for den pige. Helena var netop taget hjem.

“Hvad siger din mor og far til den tur”? havde Peters mor spurgt.

“De stoler på mig. Min far siger endda at jeg er mere fornuftig end min mor var i min alder.”

“Men I kan da ikke bare alle sammen troppe op til det bryllup, når I ikke er inviteret”, mente Peters far.

“Det bliver ikke noget problem”, smilede Helena. “Gunnar har talt med sin far om det. Det bliver et uhøjtideligt bryllup, en slags havefest, hvor et par gæster mere eller mindre ingen rolle spiller. I øvrigt skal vi hjælpe med at rette an, servere, vaske op og den slags. Derfor vil Gunnars far betale rejse og ophold.”

“Det må jeg sige!” udbrød Peters mor.

“Vi har naturligvis sagt at vi ingen betaling vil have, men Gunnars far er vist lidt af en spøjs fyr”, lo Helena.

“Efter at have mødt Gunnar kan jeg forestille mig det”, brummede faren.

“Han har skrevet til Gunnar at enten tager vi imod hans tilbud eller også kan vi blive hjemme”, grinede Helena.

Peters forældre havde til sidst lovet at tænke over tingene, og Helena var taget af sted.

Nu lød morens stemme: “Peter, kom lige her ned et øjeblik.”

“Ja, Peter”, sagde faren, “mor og jeg har altså besluttet at give dig lov til at tage med de andre på tur. Desværre er det ikke fordi vi føler os sikre på dig. Rent faktisk tror vi du kan lokkes med til lidt af hvert. Men vi har fuld tillid til Helena, hun virker ansvarlig. Er hun ikke også ældre end dig?”

“Jo, godt et halvt år”, svarede Peter.

“”Om jeg forstår hvorfor hun er faldet for dig. Da jeg var i din alder, gik din mor og de andre tøser altid efter de drenge som var et par år ældre. Pigerne på min alder så aldrig til min side.”

“Det var fordi du var så barnlig”, bemærkede moren tørt. “Men Peter, jeg synes altså ikke at I skal gå i seng med hinanden. I er så unge, og...”

“Jeg var 19 år inden jeg gik i seng med en pige”, sagde faren. “Jeg forstod at holde mig på måtten.”

“Så er det godt, Børge”, sagde moren. “Da du var ung, var du kun til fødehold, og det havde pigerne ikke noget imod. Hvis det ikke havde været for mig, løb du stadig rundt på en eller anden køldemark og skabte dig.”

“Og hvad så dig, var du måske bedre? Du jagtede alle drengene som en liderlig hunkat med mascara og øjenskygge. Jeg var blot endnu en skalp i dit bælte !”

“Du vrøvler”, lo moren. “Naturligvis var jeg interesseret i det modsatte køn, men jeg gik aldeles ikke i seng med dem. Det GJORDE man ikke dengang. Du var såmænd den første...”

“Den første ! Hvad så med Åge?”, råbte faren triumferende.

“Nåh, ja, Åge, Ham havde jeg glemt”, indrømmede moren.

“Men det var jo bare en stor misforståelse...”

“Misforståelse, siger du...”, fortsatte faren. Peter listede ud af stuen. Han løftede røret og ringede til Helena.

“Det lykkedes !” sagde han begejstret. “De gamle gav mig lov.”

“Jeg kan høre dem i baggrunden”, sagde Helena. “Det lyder som om de skændes.”

“Nej, nej”, grinede Peter, “de diskuterer bare hvem der først gik i seng med hvem, da de var unge. Du tror det ikke, men min far slap levende fra at kalde min mor en liderlig hunkat....”

4. "Du er bollen i min vaffel."

På Helsingør banegård blev de hentet af Gunnars far, Helge. Som Gunnar havde han et godt snakketøj :

"Velkommen med jer, små jydekvabs. De er altid en fornøjelse at have gæster fra reservatet, ha, ha."

Han åbnede det store bagagerum på bilen.

"Ja, jeg må jo indfømme at jeg ikke fattede, hvorfor I ville bo for jer selv på en dødsyg campingplads.

Men når jeg nu ser de to supersild, I har med, så kan jeg bedre forstå det. Sådanne gamle tøser kunne vi sgu godt bruge på bladet til at live lidt op på side 9."

"Far, jeg har taget nogle billeder af Tina", sagde Gunnar. "Det kunne være I kunne bruge dem."

"Nok ikke direkte", forklarede Helge. "Normalt bruger vi kun billeder som af taget af vores egen fotograf."

Gunnar viste alligevel faren billederne, mens de var på vej mod Tisvildeleje.

"Hov, hov, pas nu hellere på at jeg ikke kører i grøften. Jah, hun er ret fotogen. Lidt rigeligt med tøj på, men det skyldes vel den frygtelige kuldeovre i Jylland."

"Jeg vil ikke fotograferes uden tøj", sagde Tina bestemt.

"Fair nok, men så er du nok ikke interessant for Ekstra Bladet", svarede Helge. "Jeg kan give dig adresserne på et par modelbureauer, så kan du prøve der."

De var nu nået frem til Tisvildeleje Camping. Det var en dejlig campingplads som passede de unge, dels fordi den lå tæt på vandet, og dels fordi der var ganske kort vej til det sommerhus, hvor bryllupsfesten skulle afholdes.

"Det tager jo nok et par timer at slå jeres enorme villatalte op", spøjte Helge. "Men hvis I nu kommer hen og spiser

aftensmad hos os så kan I hilse på Susanne og vi kan hygge os lidt...”

“Men skal brylluppet ikke være i morgen?” spurgte Helena.
“I må da have travlt!”

“Travlt? Så er det nok derfor Susanne løber så forvirret rundt hele tiden”, gældede Helge. “Nej, ser I, teltfirmaet kommer og sætter teltet op, købfirmaet leverer maden, købmanden kommer med vin og sødåvand, bryggeriet kommer med fustagen og servicefirmaet leverer servicet, mens præsten har lovet at foretage vielsen. Susanne og jeg skal bare sige “ja”. Så det øver vi os på. Nå, vi ses i aften.”

Den store Granada drejede rundt og forsvandt.

“Jeg tror det var derfor at mor blev træt af ham”, bemærkede Gunnar. “Altid pisse uansvarlig. Nå, men hvis I lige slår teltene op, vil jeg tjekke, hvordan standen er.”

“Du har vist arvet lidt af din fars uansvarlighed”, sagde Tina, “men den går ikke hos mor her. Du har bare at hjælpe med at få de her regnfrakker op at stå.”

Under stor morskab baksede de med teltene. Tina og Gunnar prøvede at rejse Helenas telt, og det gik faktisk over al forventning. Værre var det med Peters telt. Peter syntes jo at han burde være den klogeste, når det gjaldt hans telt, men ret beset havde han faktisk aldrig selv sat det op. Teltet havde kun været rejst en gang, og da var det faren som havde gjort det. Helena havde nu heller ikke den store respekt for Peters kommandoer så de modarbejdede nærmest hinanden, indtil Gunnar kom og hjalp dem. Det ærgrede Peter lidt, han ville gerne have vist sig lidt over for Helena. Men hun kneb ham blot i numsen: “Lækkert telt, du har. Hvis du tør sove sammen med mig, så vil jeg gerne inviteres.”

Om aftenen begav de sig langs stranden hen til sommerhuset. Peter gik med Helena i hånden. Det nød han, det gav ham en følelse af at være voksen. Gunnar gik hele tiden og snakkede.

“Man skulle lave et kæmpe beach-party her, ligesom i amerikanske film med masser af duller.”

“Har du ikke nok i mig?” spurgte Tina lettere forarget.

“Jo, selvfølgelig. Du er bollen i min vaffel. Men alligevel kunne det være skægt.”

“Få nu lige overstøt festlo i morgen”, sagde Helena fornuftigt.

“Hvad siger du, Peter? Skulle vi ikke organisere en lille campingfest med grillmad og bajere”, foreslog Gunnar og tilføjede hviskende, “de sjællandske piger er altid varme og villige.”

“Ja, ja”, svarede Peter og håbede at Helena intet havde hørt. Det var sjovt så stor forskel der kunne være på to drenge. Gunnar ønskede selskab og liv i gaden, mens Peter kun ønskede at forsvinde op i en lyserød sky sammen med Helena. Gunnar var Peters bedste ven, men lige nu irriterede det Peter at Gunnar ikke kunne nyde Tina som han selv kunne nyde Helena. Måske elskede Gunnar slet ikke Tina?

Snart nåede de frem til sommerhuset. De gik ind i haven. Døren til havestuen stod åben, men der var ingen mennesker at se.

“Halli, hallo, er der nogen hjemme?” råbte Gunnar og trådte ind i havestuen.

“Skulle vi ikke gå om til hoveddøren?” hviskede Tina.

Men da de åbnede døren ind til stuen, hørte de nogle støn-lyde som ikke var til at tage fejl af. Spruttende af latter skyndte de sig ud i haven.

“Hold kæft, hvor er det strengt”, grinede Gunnar, mens de andre tre nærmest havde røde ører af blufærdighed. “Her kom-

mer den fortabte søn for at møde farens nye flamme, og så ligger han gudhjælpemig og boller hende. Det er for meget !”

Helge og Susanne måtte dog have hørt deres gæster komme, for lidt efter kom Helge fuldt påklædt ud i haven til dem.

“Velkommen”, smilede han fåret.

“Fak”, sagde de 4 i kor.

“Øh...vi lå lige og hvilede os og...øh...Susanne kommer lige om lidt.”

Et par minutter senere kom Susanne ud i haven. Hun var ung, meget yngre end Helge. Desuden var hun en frodig kvinde med store bryster og en stor bagdel. Hun havde røde kinder efter “hvilet” og smilede ganske sødt.

“Det er min søn af første ægteskab, Gunnar, og hans tre musketerer. Og dette er min daglige lykkepille, Susanne.”

“Ja, I må undskylde”, smilede Susanne frejdigt, “men vi lå lige og elskede, da vi kom.”

“Det var kun dig som elskede”, smilede Gunnar. “Far har lige fortalt at han lå og hvilede sig. Det er nu nok også bedre for en mand i hans alder.”

“Man kan godt høre at han er din søn med den kæft”, mente Susanne. “Lad os håbe at kammeraterne har lidt mere dannelse, ellers kan vi jo ikke være bekendt at have dem som personale i morgen. Nå, men lad os se om vi kan finde lidt at spise.”

De fire unge mennesker tilbragte en hyggelig aften sammen med Susanne og Helge. De aftalte at de unge skulle vende tilbage allerede næste morgen, for selv om det skulle være et uhøjtideligt bryllup, var der alligevel en masse ting at gøre.

Mens de gik hjemad langs stranden, besluttede Peter sig for at han denne aften ville gå rigtigt i seng med Helena. Men da de var kommet i soveposerne, kyssede Helena lynhurtigt god-

nat og vendte sig om for at sove. Peter lå længe og kikkede op i teltdugen. Han var sikker på at Gunnar og Tina gjorde det i nabotelte. Men Helena allerede var ved at være træt af ham. Han var jo ikke så erfaren, bare en drengerøv. Bare hun ikke fandt en anden fyr til festen i morgen, det ville Peter ikke kunne bære. Eller sæt nu hun fandt en her på campingpladsen, hun så jo blændende godt ud, og det var der sikkert andre end Peter som kunne få øje på.

Fra nabotelte hørte man nu kun Gunnars lette snorken. Peter lagde sig tæt ind til den sovende Helena. Hun duftede vidunderligt.

“Jeg elsker dig”, hviskede han og gav hende et let kys. I søvne lagde hun sin arm omkring ham. Med stort besvær faldt Peter langt om længe i søvn.

5. “Men i aften, min Ven...”

Næste formiddag var de fire unge i fuld sving. Susannes veninde fra bladet var udnævnt til ceremonimester. Hun hed Anni, var ca. 30 år og jøde. Anni var noget mere praktisk anlagt end Helge og Susanne. Hun gjorde straks køkkenet til kommandocentral, fik en telefon derud og begyndte at organisere. Det viste sig at det i kontrakten med teltfirmaet var anført at lejeren stillede med 2 mand til at hjælpe med at lægge gulv. Så Peter og Gunnar måtte låne et par shorts hver af Helge og gå i gang med arbejdet. Peter svedte, men heldigvis blev der snart tilkoblet en fadølsfustage som Gunnar hurtigt fandt ud af at betjene. Peter drak dog mest sodavand. Omvendt med Gun-

nar. Han bællede fadøl så han allerede sidst på formiddagen var lettere overrislet.

Peter var netop ved at skubbe en af de sidste gulvplader på plads da Helena pludselig greb om ham bagfra.

“Um, jeg tænder på stærke, svedige mænd”, stønnede hun drillende og kyssede ham hårdt i nakken. “Har du styr på ham Gunnar? Jeg synes han drikker lidt rigeligt.”

“Gunnar kan vist klare en del”, sagde Peter og tørrede sveden af panden.

“Anni siger at vi skal køre til kirken om senest en time”, fortsatte Helena, “så hvis I skal have et bad, må I hellere stoppe.”

“Ti minutter, så er vi færdige”, sagde Peter.

—
Gunnar havde været i bad, og nu stod Peter og lod det iskolde vand plaske ned over sig. Han lukkede for vandet. Pokkers ! Der var intet håndklæde. Han åbnede døren og råbte :

“Gunnar, kan du skaffe et håndklæde?”

Pludselig stod Helena i badeværelset med et stort frottéhåndklæde.

“Kaldte herren?” fnisede hun og begyndte at tørre ham. Peter var flov. Det kolde vand havde gjort hans pik helt indskrumpet.

“Hvor er den sød, den lille fyr”, sagde Helena, tog den i hånden og kyssede den som var det en hamster. Den begyndte straks at vokse, og Helena slap den.

“Frække fyr, du tænker da heller aldrig på andet ! Men i aften, min ven, hvis du ellers kan holde fingrene væk fra andre piger.....”

Helena smed håndklædet i hovedet på Peter og var væk.

Vielsen gik fint. Peter sad i kirken og drømte om de ting Helena ville gøre ved ham om aftenen.

Da Helge skulle kysse bruden efter vielsen, lagde han sin ene hånd på hendes bryst og den anden på hendes bagdel. Susanne så ud til at kunne lide det. Hun så i det hele taget strålende ud i sin hvide, neddringede, lange bryllupskjole.

Uden for kirken stod nogle af brudeparrets kolleger i espalier med store blyanter.

Straks de var hjemme, satte Anni de unge i sving med at servere mad og drikke, tomme askebægre osv.

Eftermiddagen fløj af sted.

Peter skulle netop ud i teltet med en stabel rene askebægre da en pige på hans egen alder stod foran ham.

“Toilettet?” spurgte hun og smilede.

“For enden af gangen”, svarede Peter og pegede. Han delte askebægrene ud og tog tomme flasker med ind. Pigen stod i døren til badeværelset.

“Her er ikke mere papir”, sagde hun. “Gider du finde noget?”

Peter hentede en pose toiletpapir fra køkkenet.

“Tak. Vi ses måske senere”, smilede pigen og lukkede døren.

—
Hen på aftenen kom dansen i gang. Men for Gunnar, Helena, Tina og Peter var arbejdet ikke slut. Der skulle vaskes op og forberedes natmad. Gunnar var der dog ikke ret meget arbejde tilbage i. Han var fuld og drøede det meste af tiden rundt på dansegulvet. Til Tinas store fortrydelse.

“Han fører sig frem som en anden charlatan, mens vi andre knokler.”

Nu kom den pige, Peter havde mødt tidligere på dagen, gående ind i køkkenet.

“Må jeg have lov til at bortføre overtjeneren til en lille dans?”

“Ja, selvfølgelig, alt for gæsterne”, smilede Anni. “Af sted med dig, Peter.”

Peter lagde sit viskestykke fra sig og fulgte med pigen. I forbigarten fangede han Helenas blik som sagde noget i retning af “Mor dig bare, jeg stjeler på dig. Pas nu på.”

Pigen hed Fie, og hun var meget charmerende. Desuden var hun som Peter en glimrende danser, og Peter nød at danse med hende. Så kom der en stille melodi, og Fie trak Peter ind til sig så han ikke kunne undgå at mærke hendes kvindelige former. Desværre begyndte hans mandlige form straks at vise interesse. Bare hun ikke kunne mærke det. Peter fik øje på Helena som også dansede tæt med en fyr. Helena kikkede slet ikke i retning af Peter, men hun så ud til at nyde dansen. Gunnar var også på dansegulvet, med bruden, som han vaklende valsede rundt med. Hans øjne var klare, og han holdt dem fikseret i hendes udskæring.

Efter endnu en stille melodi sagde Fie:

“Går du med ud lidt? Her er så varmt.”

“Jeg må hellere se at komme tilbage til køkkenet”, svarede Peter.

“Åh, bare et øjeblik”, bad Fie.

Peter gik med ud. De stillede sig op ad et stort poppeltræ nede i bunden af haven. Pludselig lagde Fie en hånd på Peters gylp.

“Kan du godt lide mig?” hviskede hun.

Peter vidste ikke hvad han skulle svare. I det samme lød der et brag inde fra teltet. Peter og Fie skyndte sig tilbage. Gunnar var faldet og havde væltet fadølsfustagen som var gået fra. Øllet fossede ud. I en fart fik Peter rejst fustagen og fik den monteret igen, mens Helena var henne ved Gunnar. Han havde

fået et kraftigt slag over kinden, tæt ved det ene øje. Ikke at han sansede nogen smerte. Han kikkede blot forvirret rundt på de mennesker der stod omkring ham.

Nu kom Helge til.

“Nå, sømike, du har da vist fået så hatten passer.”

Gunnar viste ikke tegn på at kende sin far. Anni var nu også kommet til.

“Helena og Peter” kommanderede hun, “I følger lige Gunnar hjem i teltet. Han trænger til at hvile sig. Og husk så at komme tilbage igen, her er masser at lave, og jeg ved ikke hvor Tina er blevet af.”

Peter og Helena nærmest bar Gunnar tilbage til teltet. Det var hårdt arbejde, men de holdt pauser, når Gunnar skulle kaste op. Det blev til mange pauser. Til sidst havde Gunnar ikke mere at kaste op, og han gik bare skov mellem de to venner. På campingpladsen fik de bugseret ham ind i vaskerummet så han kunne blive skyllet grundigt i ansigt. Så gik turen til Helenas telt hvor Gunnar og Tina skulle sove. De opgav at få Gunnar proppet ned i soveposen, men nøjedes med at lægge posen over ham som en dyne.

“Er der noget vi kan gøre for dig?” spurgte Helena, men Gunnar sov allerede.

På vejen tilbage til sommerhuset havde Peter svært ved at tale med Helena.

“Kan du godt lide hende Fie?” spurgte Helena koldt.

“Næ-da”, svarede Peter.

“For så skal du bare sige til”, kom det ligegyldigt fra Helena.

“Jamen, det var jo ikke mig....” begyndte Peter.

“Der skal to til at danse på den måde”, bed Helena ham af.

“Du dansede da også selv på DEN måde”, sagde Peter forurettet.

“Det kunne jeg da lige så godt når du ingen hæmninger havde. I øvrigt var Thomas ret sød og vist lidt lun på mig.”

Peters verden gik i stykker. Hvorfor skulle det hele være sådan? Han ville ønske at han aldrig var taget med til den fest. Endelig tog han mod til sig og lagde forsigtigt armen om Helena. Han begyndte at kysse hende selv om hun lod til at være modvillig.

“Jeg elsker dig, Helena, kan du ikke forstå det? Skal vi ikke være gode venner igen?”

Til sidst gengældte hun hans kys.

“Det var du længe om”, sagde hun bare.

Både Fie og Thomas var væk da de kom tilbage. Peter åndede lettet op. Han orkede ikke flere besværligheder denne aften.

Tina var der stadig, ingen spor af den Susanne havde set hende forlade selskabet sammen med den nye fotografelev fra bladet.

Da det begyndte at lysne, var festen endelig ved at være forbi. Et par timer tidligere var Helge og Susanne taget af sted. Med Helges ord skulle de overnatte “et sted som var ukendt for den samlede verdenspresse.”

Anni tog afsked med Helena og Peter,

“Det klarede I fint selv om korpset skrumpede ind hen ad vejen. Tak for godt teamsamarbejde. Pas godt på jer selv.”

“Det skal vi”, svarede Peter med overbevisning.

Da de nåede hjem på campingpladsen, var Tina endnu ikke dukket op. Til gengæld snorkede Gunnar så højtlydt at hun nok heller ikke ville have kunnet lukke et øje hvis hun havde været ved hans side.

“Trænger du ikke til et bad?” spurgte Helena som allerede havde fundet sit håndklæde.

“Jo, det kunne egentlig være ret fedt”, sagde Peter og dykkede ned i sin taske.

“Husk et kondom”, hviskede Helena.

De havde baderummet helt for sig selv på dette tidlige tidspunkt.

“Kom”, smilede Helena og trak Peter med ind i kvindernes afdeling. De klædte hinanden af og skyndte sig ind i de forfriskende stråler. Helena bøjede sig og kælede for Peters pik til den stod stiv og råk. Så slukkede hun for vandet og gav Peter kondomet på. Derpå vendte hun bagdelen til ham, greb fat om vandrøret og spredte benene.

“Kom så, din dejlige dreng”, hviskede hun kælent, “mine elskovssafters længes efter dig.

Peter kunne se Helenas åbne køn, og det ophidsede ham. Han førte rystende sin pik ind i Helenas kusse til han var helt i bund. Det var paradiset.

“Hold om mine bryster”, bad Helena.

Det var næsten for ophidsende. Peter måtte holde en pause for ikke at få udløsning med det samme.

“Nej, kom nu !” kommanderede Helena. “Stød til, hårdt, men langsomt !”

Peter så sol, måne og stjerner. Så kunne han mærke sæden komme. Det kildede vildere og vildere i hele kroppen, og så kom udløsningen.

Peter sank sammen over Helena, kyssede hendes hår, hendes nakke, kærtegnede med hånden hendes bagdel og lår.

“Gid nu var altid”, hviskede han.

Peter lå med Helena tæt op ad sig i samme sovepose. Helena sov. Solen var stået op, fuglene sang.

Tina var ikke kommet hjem. Om nogle timer ville Gunnar vågne op til en gevaldig gang tømmermænd, og måske var forholdet til Tina gået si stykker. Men Gunnar havde vist også allerede tabt det meste af sin interesse for Tina.

Peter troede på den evige lykke. Så længe han havde Helena, kunne ingen gøre ham fortræd. Han ønskede brændende at alverdens fyre aldrig ville opdage det han vidste : At Helena var den dejligste pige i universet.

Det blev lysere udenfor. Som Peter havde det, kunne han umuligt sove nu. Forsigtigt listede han ud af den sovende Helenas fanytag. Han kyssede hendes arm og indsnusede hendes duft. Så løb han stille ud af teltet med sine bukser i favnen.

Kilden ! Han måtte op til kilden. I nat havde han og Helena på vej hjem fra festen. Andet en lille skovkilde som de begge havde drukket af. Peter fik nu lyst til at se den ved dagslys.

Det var ikke svært at finde kilden. Den bugtede sig klukken-de gennem skovbrynet hvorefter den rettede sig ud og løb roligt ud i havet.

Gad vide om den var ren? Peter stille sig på hug og betragtede solens stråler i det klare vand. Den måtte være ren. Peter bøjede sig ned og drak. Pludselig knækkede en gren. Peter vendte sig. Helena stod og misede mod solen.

“God morgen”, mumlede hun søvnigt. Hun sprang over på den anden side af kilden og satte sig på hug over for Peter.

Hun drak.

Så smilede Helena.

Til Peter.

SLUT.